



PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 4 grudnia 2020 r.

DNR-5.730.26.2020.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 276 / 2020

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/230/2020, postanawiam:

- I. na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), dalej jako „k.p.a.” w zw. z art. 84 ust. 1 pkt 2 oraz w zw. z art. 74 ust. 1-3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz.U. z 2019 r. poz. 544 z późn. zm.), dalej jako „ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku” utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 1 i 3 ;
- II. na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a. w zw. z art. 97 ust. 1 w zw. z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku uchylić zaskarżoną decyzję w zakresie pkt 2 i nałożyć na „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych administracyjną karę pieniężną w kwocie 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek (Dz. U. z 2019 r. poz. 1816), dalej jako „rozporządzenie”.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku (nr akt kontroli NR.8361.389.2019, NR.8361.5.3.2020) stwierdzono w ofercie handlowej m.in. zabawkę *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN*

5907616604026, dalej określoną również jako „wyrób”. Ponadto na podstawie faktury VAT 481/09/2019 z dnia 19 września 2019 r. ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca dokonał zakupu wyrobu od „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, dalej jako „strona postępowania”.

Zabawka *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026* jest zabawką w rozumieniu przepisów rozporządzenia w sprawie wymagań dla zabawek, w związku z czym powinna ona spełniać wymagania, o których mowa w rozporządzeniu, implementującym Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/48/WE z dnia 18 czerwca 2009 r. w sprawie bezpieczeństwa zabawek (OJ L 170, 30.6.2009, p. 1-37) do polskiego porządku prawnego.

Jak ustalono, zabawka *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026* wprowadzona została do obrotu przez „HIT-CHIN” sp. z o.o. z siedzibą w Górkach Małych i zakupiona od HANG WING INDUSTRY CO., LTD., China zgodnie z Commercial Invoice No.: HWCYPL026190613 z dnia 13 czerwca 2019 r.

W wyniku oględzin przeprowadzonych przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdzono brak na zabawce słowa „Ostrzeżenie” lub „Ostrzeżenia” przed treścią ostrzeżeń umieszczonych na etykiecie wyrobu.

Powyższe narusza § 5 ust. 7 rozporządzenia, który stanowi, że treść ostrzeżeń poprzedza się słowem odpowiednio „Ostrzeżenie” lub „Ostrzeżenia”.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sprawozdanie z badań nr 376/2019 z dnia 28 listopada 2019 r.) wykazały, że wyrób nie spełnia wymagań zawartych w pkt 4.2 normy PN-EN 71-3+A3:2018-09 *Bezpieczeństwo zabawek. Część 3: Migracja pierwiastków*, ze względu na przekroczoną, dopuszczalną wartość migracji boru z materiału zabawki. Stwierdzono zawartość boru na poziomie $1174,85 \pm 872,90$ mg/kg, przy dopuszczalnej wartości granicznej migracji boru ≤ 300 mg/kg.

Po przekazaniu akt kontroli Prezesowi UOKiK, uznał on za zasadne wszczęcie z urzędu postępowania administracyjnego i pismem z dnia 11 lutego 2020 r. zawiadomił stronę postępowania, o wszczęciu postępowania w sprawie:

- 1) wprowadzonej do obrotu zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia, ze względu na przekroczony poziom migracji boru w materiale zabawki, co stwarza ryzyko niekorzystnego wpływu na zdrowie związanego z narażaniem na działanie ww.



substancji i stanowi zagrożenie dla zdrowia użytkowników oraz niezgodnej z § 5 ust. 7 rozporządzenia, z uwagi na brak słowa „Ostrzeżenie” lub „Ostrzeżenia”,

- 2) nałożenia na ww. przedsiębiorcę kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu zabawki niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia,
- 3) ustalenia opłaty za badania laboratoryjne przedmiotowego wyrobu.

Jednocześnie strona postępowania została zobowiązana do złożenia oświadczenia o ilości wyrobów wprowadzonych do obrotu wraz z dowodami zakupu, przekazania listy kontrahentów oraz informacji o aktualnym stanie posiadania wyrobów, a także informacji o cenie jednostkowej przedmiotowej zabawki. Pismo to zostało stronie postępowania skutecznie doręczone w dniu 17 lutego 2020 r.

Żądane dowody wpłynęły do UOKiK 2 marca 2020 r. Wynikało z nich, iż strona postępowania wprowadziła do obrotu 36 sztuk opakowań zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026* (opakowanie zawiera 20 sztuk pojedynczych zabawek), z czego 11 sztuk opakowań posiada na stanie magazynowym. Wyrób sprzedany został 8 odbiorcom w średniej jednostkowej cenie sprzedaży - 21,36 zł.

Ze względu na stwierdzone niezgodności oraz zagrożenie stwarzane przez wyrób, postanowieniem z dnia 16 marca 2020 r. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 50 dni na przedstawienie dowodów na okoliczność wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania jego udostępniania, zniszczenia oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach w prasie ogólnopolskiej i na stronie internetowej. Wyjaśnił ponadto, jakie dowody strona postępowania winna przedłożyć na okoliczność podjęcia powyższych działań.

Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż organ nadzoru rynku odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, poprzestając na pouczeniu, jeżeli strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie wskazanego postanowienia.

Postanowienie zostało zwrócone przez urząd pocztowy 20 kwietnia 2020 r. z adnotacją *zwrot - nie podjęto w terminie*.

Zważywszy na stan epidemii ogłoszony z powodu COVID i niepodjęcie w związku z tym przez stronę postępowania korespondencji zawierającej postanowienie Prezesa UOKiK z dnia 16 marca 2020 r., przedmiotowe postanowienie zostało ponownie przekazane spółce pismem z dnia 27 maja 2020 r., ze wskazaniem, iż 50-dniowy termin na przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia, biegnie od daty doręczenia pisma wraz z postanowieniem.



Korespondencja zawierająca postanowienie została stronie postępowania skutecznie doręczona 1 czerwca 2020 r., zatem termin na przekazanie wymaganych dowodów przypadał na dzień 21 lipca 2020 r., stosownie do art. 57 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256), dalej: „kodeks postępowania administracyjnego”.

Pismem z dnia 22 lipca 2020 r. Prezes UOKiK zawiadomił stronę postępowania, iż wobec nieprzekazania wymaganego materiału dowodowego, postępowanie administracyjne zostanie zakończone w oparciu o posiadany materiał dowodowy. Strona postępowania została także powiadomiona o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie. Prezes UOKiK wskazał, że zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) NR 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszącego się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218/30 z dnia 13 sierpnia 2008 r.), podmiot gospodarczy przed wydaniem decyzji ma możliwość, w terminie nie krótszym niż 10 dni, przedstawienia swojego stanowiska w sprawie.

Dnia 26 sierpnia 2020 r. wpłynęło do UOKiK pismo strony postępowania informujące o podjęciu działań dobrowolnych, polegających na wycofaniu zabawki z obrotu i powiadomieniu konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu. Spółka przedłożyła fakturę korygującą potwierdzającą zwrot 4 sztuk pojedynczych zabawek, 7 oświadczeń kontrahentów o braku wyrobu w ich ofercie handlowej oraz kopie strony z gazety Nasz Dziennik z 14-16 sierpnia 2020 r. z opublikowanym ogłoszeniem prasowym oraz wydruk komunikatu zamieszczonego na stronie internetowej. Strona postępowania oświadczyła ponadto, iż zaprzestała udostępniania 11 sztuk opakowań zabawki znajdujących się w jej posiadaniu i wyjaśniła, że wyroby zwrócone i znajdujące się na jej stanie magazynowym zostały przekazane do utylizacji, na dowód czego przekazany zostanie protokół utylizacji.

Pismem z dnia 22 września 2020 r. spółka została wezwana do przedłożenia dowodu zniszczenia zabawek.

W dniu 5 października 2020 r. wpłynęło do UOKiK pismo, w którym strona postępowania poinformowała o przekazaniu do utylizacji 246 sztuk zabawki, załączając potwierdzenie wystawienia karty przekazania odpadów.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/230/2020 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- 1) na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, umorzył postępowanie w sprawie wprowadzonej do obrotu przez przedsiębiorcę



„HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 rozporządzenia oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia, a także niezgodnej z § 5 ust. 7 rozporządzenia, w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu, zaprzestaniem jego udostępniania, zniszczeniem i powiadomieniem użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami;

- 2) na podstawie art. 97 ust. 1 w związku z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku nałożył na przedsiębiorcę „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych karę pieniężną w kwocie 5 000 zł (pięć tysięcy złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia;
- 3) na podstawie art. 74 ust. 1 - 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku:
 - a) ustalił wysokość opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, wykonanymi w Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, potwierdzonymi sprawozdaniem z badań nr 376/2019 z 28 listopada 2019 r. - na kwotę 373 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt trzy złote),
 - b) zobowiązał „HIT-CHIN” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Górkach Małych, do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi zabawki *GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026*, w ustalonej wysokości 373 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt trzy złote).

W przewidzianym przez prawo terminie, pismem z dnia 2 listopada 2020 r. strona postępowania zwrócił się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 15 października 2020 r., nr DNR-2/230/2020 (dalej jako „zaskarżona decyzja”).

We wniosku podniesiono, że od pół roku firma zмага się z dużymi trudnościami finansowymi i kadrowymi (opieka nad dziećmi lub kwarantanna) związanymi z obostrzeniami dotyczącymi COVID-19. Strona postępowania wyjaśniła, że zbieranie potrzebnych dowodów i pism było utrudnione z uwagi na zamknięcie części firm.

Ponadto we wniosku wskazano, że strona obecnie stara się utrzymać wszystkie stanowiska pracy oraz zmniejszyć zadłużenie, a nałożona kara pieniężna jest wysoka i stanowi zagrożenie dla płynności finansowej lub wręcz istnienia, zaś „ponowne zamknięcie się” klientów spowodowało brak zamówień.



Pismem z dnia 10 listopada 2020 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył stronę o prawach i obowiązkach strony postępowania administracyjnego określonych przez k.p.a. w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

W dniu 20 listopada 2020 r. do Urzędu wpłynęło pismo, w którym strona postępowania wskazała, że sprzedaż w 2020 r. w porównaniu do analogicznych okresów roku 2019 r. znacznie spadła. Jednocześnie strona do pisma dołączyła bilans za marzec 2019 r. i marzec 2020 r. oraz 1-16 listopada 2019 r. i 1-16 listopada 2020 r.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice - narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego



organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK - będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów - nie przysługuje odwołanie lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uzna, iż



rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został doręczony do Urzędu przez kuriera w dniu 4 listopada 2020 r., a więc z zachowaniem wymaganego 14 - dniowego terminu, określonego w art. 129 § 2 k.p.a., gdyż Zaskarżona decyzja została doręczona w dniu 21 października 2020 r.

Z uwagi na fakt, że zgodnie z treścią Wniosku strona postępowania zaskarżyła całą decyzję, zatem Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek Wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w stosunku do całej decyzji.

Na wstępie Prezes UOKiK postanowił przedstawić materiał dowodowy oraz dokonać jego analizy.

Na dzień wymagalności postanowienia z dnia 16 marca 2020 r. do organu wpłynęły tylko dowody nadesłane przy piśmie strony z dnia 26 lutego 2020 r. (pismo to jest odpowiedzią strony postępowania na zawiadomienie organu z dnia 11 lutego 2020 r. o wszczęciu postępowania) tj.:

- faktura zakupu wyrobu wraz z dokumentem SAD;
- listę odbiorców;
- zestawienie rozchodu;
- oświadczenie o aktualnym stanie posiadania (11 sztuk opakowań);
- oświadczenie o średniej cenie jednostkowej sprzedaży (21,36 zł);
- KRS strony postępowania.

Do czasu wydania zaskarżonej decyzji materiał dowodowy poszerzył się o dokumenty nadesłane przez stronę przy piśmie z dnia 25 sierpnia 2020 r., 2 października 2020 r. tj.:

- stronę z gazety Nasz Dziennik z opublikowanym ogłoszeniem;
- wydruk komunikatu ze strony internetowej;
- oświadczenia kontrahentów o nieposiadaniu wyrobu na stanie;
- fakturę korygującą;
- dowód utylizacji wyrobu.

Wydając niniejszą decyzję Prezes UOKiK dysponował dodatkowo materiałami nadesłanymi przy piśmie, które wpłynęło do urzędu w dniu 20 listopada 2020 r. tj.:

- bilans za marzec 2019 r. i marzec 2020 r. oraz 1-16 listopada 2019 r. i 1-16 listopada 2020 r.

W efekcie na dzień wydania niniejszej decyzji z zebranego materiału dowodowego wynika, że:



- strona postępowania w rozumieniu przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jest importerem wyrobu pochodzącego z państwa trzeciego, który wprowadziła do obrotu (art. 4 pkt 9 i 19 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku);
- wyrób jest zabawką w rozumieniu rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 20 października 2016 r. w sprawie wymagań dla zabawek;
- wyrób jest niezgodny z wymaganiami co potwierdziły badania laboratoryjne wyrobu przeprowadzone przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Badania wykazały przekroczoną, dopuszczalną wartość migracji boru z materiału zabawki - $1174,85 \pm 872,90$ mg/kg, przy dopuszczalnej wartości granicznej migracji boru ≤ 300 mg/kg;
- w wyniku oględzin przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej stwierdzono brak słowa „Ostrzeżenie” lub „Ostrzeżenia” przed treścią ostrzeżeń umieszczonych na etykiecie wyrobu;
- łącznie strona postępowania zakupiła 36 opakowań wyrobu (po 20 szt. wyrobu), z czego 8 kontrahentom sprzedała 25 opakowań, zaś 11 znajduje się w stanie magazynowym postępowania;
- 7 kontrahentów nie posiada wyrobu na stanie, co potwierdzają przedłożone oświadczenia;
- z obrotu zostały wycofane 4 sztuki wyrobu, co potwierdza faktura korygująca;
- konsumenci zostali poinformowani o stwierdzonych niezgodnościach, poprzez zamieszczenie ogłoszenia w prasie; komunikat internetowy;
- zutylizowanych zostało 246 sztuk wyrobu, co potwierdza kart przekazania odpadów.

Przechodząc do merytorycznego ponownego rozpoznania sprawy, w pierwszej kolejności należy wyjaśnić, że w związku ze zwrotem postanowienia z dnia 16 marca 2020 r. wzywającego do wycofania wyrobu z obrotu, zaprzestania jego udostępniania, zniszczenia oraz powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu z wymaganiami w terminie 50 dni, zostało ono ponownie przesłane stronie przy piśmie organu z dnia 27 maja 2020 r. Strona postępowania odebrała korespondencję w dniu 1 czerwca 2020 r. Poinformowano stronę postępowania, jakie należy przedstawić dowody na okoliczność podjęcia przez nią działań oraz, że organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie uzna, iż wyrób został wycofany z obrotu, zaprzestano jego udostępniania, został zniszczony oraz powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach we wskazany sposób w sytuacji, gdy strona postępowania w wyznaczonym terminie przedstawi wszystkie dowody stwierdzające podjęcie określonych działań. Strona postępowania była również informowana o tym, jakie ciążą na niej obowiązki wynikające z ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, tj. niezwłoczne podjęcia działań w celu wycofania wyrobu z obrotu oraz na



żądanie organu nadzoru rynku współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób, który wprowadziła do obrotu. Prezes UOKiK poinformował także stronę postępowania, iż odstąpi od nałożenia kary pieniężnej, jeżeli m.in. strona postępowania przedstawi w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia.

Tak więc wyznaczony termin na dokonanie powyższych działań i przedstawienie dowodów potwierdzających wykonanie tego postanowienia upływał w dniu 21 lipca 2020 r. (wtorek).

Zgodnie z art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli niezgodność wyrobu z wymaganiami lub niezgodność formalna zostały usunięte, wyrób został wycofany z obrotu lub użytku, odzyskany, zniszczony lub powiadomiono użytkowników o stwierdzonych niezgodnościach z wymaganiami.

Przez wycofanie z obrotu należy rozumieć działanie strony postępowania zgodne z art. 4 pkt 27 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, którego celem jest zapobieżenie udostępnianiu wyrobu na rynku w danym łańcuchu dostaw.

Przekazany przez stronę postępowania do czasu wydania zaskarżonej decyzji materiał dowodowy stanowi w ocenie Prezesa UOKiK wystarczającą podstawę do stwierdzenia, że wyrób został wycofany z obrotu, zaprzestano jego udostępniania, zniszczono go a nadto konsumenci zostali poinformowani o istniejących niezgodnościach, co stanowi podstawę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 84 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Zatem rozpatrując ponownie sprawę w zakresie punktu 1 zaskarżonej decyzji, w ocenie Prezesa UOKiK należało utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w tym zakresie.

Przechodząc do dalszej części rozważań dotyczącej zasadności i wysokości kary w pierwszej kolejności należy podkreślić, że strona postępowania nie kwestionuje poczynionych przez organ, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, ustaleń, że jest importerem wyrobu, jak również, że wprowadziła do obrotu wyrób niezgodny z wymaganiami. Oznacza to, że wyczerpane zostały ustawowe przesłanki nałożenia kary za ww. naruszenie, co zobowiązuje Prezesa UOKiK do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Stosownie do przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku do obowiązków importera należy m.in.

- wprowadzenie do obrotu wyłącznie wyrobu, który spełnia wymagania (art. 16 pkt 1)



- niezwłoczne podjęcie działań w celu zapewnienia zgodności wyrobu, jego wycofania z obrotu lub odzyskania - w przypadku zaistnienia uzasadnionego podejrzenia, że jest on niezgodny z wymaganiami (art. 16 pkt 11)

- na żądanie organu nadzoru rynku, o którym mowa w art. 58 ust. 2 i 3, współpracowanie w celu usunięcia zagrożenia, jakie stwarza wyrób wprowadzony przez niego do obrotu (art. 16 pkt 14)

W dalszej części ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje sankcje karne za naruszenie ww. obowiązków.

Zgodnie z art. 88 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku producent albo importer, który wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z wymaganiami, podlega karze pieniężnej w wysokości do 100 000 zł.

W tym miejscu należy odnieść się do wniosku strony skarżącej o umorzenie kary pieniężnej i wyjaśnić, że jeśli zaistniały przesłanki do nałożenia kary pieniężnej to nie ma możliwości umorzenia kary pieniężnej, a jedynie możliwe jest odstąpienie od nakładania kary, pod warunkiem, że zaistniały ustawowe przesłanki zastosowania tej instytucji.

Przechodząc do meritum sprawy, Prezes UOKiK wskazuje, że poza sankcjami karnymi za naruszenie obowiązków ustawa o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku przewiduje również możliwość odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu. Innymi słowy, w przypadku naruszenia przez dany podmiot nałożonych na niego obowiązków ustawowych, z naruszeniem których ustawa wiąże odpowiedzialność w postaci administracyjnej kary pieniężnej, istnieje możliwość pouczenia podmiotu bez nakładania na niego kary pieniężnej. Aby organ nadzoru mógł zastosować pouczenie bez nakładania kary pieniężnej musi zostać spełniona jedna z ustawowych przesłanek wskazanych w art. 97 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, czyli gdy:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszania prawa lub
- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona postępowania została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona kara pieniężna, lub
- strona postępowania przedstawiła w wyznaczonym terminie dowody potwierdzające wykonanie postanowienia, o którym mowa w art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

W niniejszej sprawie zostało wydane postanowienie w trybie art. 82 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku w dniu 16 marca 2020 r. i jak zostało to wykazane



powyżej, z powodu występowania pandemii COVID, doręczone zostało stronie postępowania 1 czerwca 2020 r., to termin na przedstawienie wymaganych dowodów upływał w dniu 21 lipca 2020 r. Na podstawie stanu faktycznego sprawy stwierdzić należy, iż w wyznaczonym terminie strona postępowania nie przedłożyła żadnych dowodów na okoliczność podjętych działań dobrowolnych, ponieważ kompletny materiał dowodowy przedłożony został przy pismach z dnia 25 sierpnia i 2 października 2020 r.

Zatem powyższa przesłanka umożliwiająca odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej nie zaistniała.

Również nie zaistniała kolejna z przesłanek - uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, ponieważ Prezes UOKiK nie posiada żadnych informacji, z których by wynikało, że strona postępowania została już ukarana za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ, a także sama strona postępowania nie wskazała, aby taka okoliczność miała miejsce.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią z przesłanek umożliwiających odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestanie na pouczeniu, to składa się ona z dwóch okoliczności - znikomej wagi naruszenia prawa i zaprzestania przez stronę naruszania prawa, które muszą wystąpić łącznie. Tak więc odpowiedź na pytanie, czy strona postępowania przed wydaniem decyzji zaprzestała naruszania prawa jest twierdząca. W związku z powyższym dla możliwości odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu w oparciu o tę przesłankę niezbędne jest ustalenie znikomej wagi naruszenia prawa. O ile pojęcie „strona zaprzestała naruszania prawa” nie budzi żadnych wątpliwości o tyle sprawa nie wygląda już tak prosto z pojęciem „waga naruszenia prawa jest znikoma”.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że identycznie przesłanka odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f §1 pkt 1 k.p.a. Zatem przy wyjaśnieniu pojęcia „waga naruszenia prawa jest znikoma” pomocny będzie Komentarz do kodeksu postępowania administracyjnego pod red. Wierzbowskiego (Legalis), zgodnie z którym naruszeniem znikomym będzie naruszenie, które nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa. Wpływ na ocenę znikomości naruszenia będą miały m.in. takie elementy przedmiotowe, jak waga dobra chronionego przez normę sankcjonowaną, czas trwania naruszenia, wpływ naruszenia na poszanowanie prawa, zasięg naruszenia, liczba podmiotów, na które naruszenie ma wpływ, znaczenie następstw naruszenia, etc. Podobnie tę kwestię wyjaśnił dr Sebastian Gajewski (Kodeks postępowania administracyjnego. Nowe instytucje. Komentarz do rozdziałów 5a, 8a, 14 oraz działów IV i VIIIa KPA) wskazując, że przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O



tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie - nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Dodatkowo autor wyjaśnił, że przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

W kontekście tak rozumianej znikomej wagi naruszenia prawa nie mieści się liczba wprowadzonego na rynek wyrobu. Strona postępowania zakupiła od chińskiego przedsiębiorcy 720 sztuk wyrobu a następnie udostępniła na podstawie faktur 500 sztuk zabawki przez okres około roku, zatem naruszenie nie miało charakteru krótkotrwałego, a jego zasięg był znaczny ze względu na ilość zakupionych przez kontrahentów wyrobów w celu dalszej dystrybucji. Nie bez znaczenia dla oceny pozostaje również rodzaj wprowadzonego do obrotu wyrobu - glut slime, czyli zabawka, która stwarza ryzyko niekorzystnego wpływu na zdrowie użytkowników - dzieci bawiących się nią, a z obrotu wycofano zaledwie 4 sztuki zabawki, co oznacza, iż pozostała ilość wyrobów została zakupiona przez konsumentów, którzy są narażeni na szkodliwe działanie substancji zawartej w zabawce. W efekcie dobro chronione przez ustawę o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku jakim jest zdrowie konsumentów zostało w sposób znaczny narażone. Tak więc nie zaistniała w sprawie przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa warunkująca możliwość odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

Skoro w rozpoznawanej sprawie zostały wyczerpane ustawowe przesłanki nałożenia kary, a jednocześnie nie zaistniały przesłanki umożliwiające odstąpienie od nałożenia kary i poprzestanie na pouczeniu, to należy stwierdzić, że na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku kary pieniężne, o których mowa w art. 88-94, nakłada, w drodze decyzji, organ nadzoru rynku prowadzący postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, czyli Prezes UOKiK.

Wysokość kary pieniężnej leży w sferze uznania administracyjnego organu prowadzącego postępowanie wyznaczonego zasadą równości i zasadą proporcjonalności oraz kryteriami wskazanymi w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, do których zaliczamy:



- 1) wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności liczbę wyrobów niezgodnych z wymaganiami wprowadzonych do obrotu, oddanych do użytku lub udostępnionych na rynku, potrzebę ochrony życia lub zdrowia, ochrony mienia w znacznych rozmiarach lub ochrony ważnego interesu publicznego lub wyjątkowo ważnego interesu strony oraz czas trwania tego naruszenia;
- 2) częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku albo naruszania zakazu tego samego rodzaju co niedopełnienie obowiązku albo naruszenie zakazu, w następstwie którego ma być nałożona kara;
- 3) uprzednie ukaranie za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe;
- 4) stopień przyczynienia się strony, na którą jest nakładana kara pieniężna, do powstania naruszenia prawa;
- 5) działania podjęte przez stronę dobrowolnie w celu usunięcia skutków naruszenia prawa;
- 6) wysokość korzyści, którą strona osiągnęła;
- 7) w przypadku osoby fizycznej - warunki osobiste strony, na którą kara pieniężna jest nakładana;
- 8) współpracę z organem nadzoru rynku prowadzącym postępowanie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 lub 1a lub art. 85 ust. 1, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

W związku z powyższym Prezes UOKiK rozpatrując ponownie sprawę, dokonał ponownej oceny zasadności nałożenia kary, a także jej wysokości za wprowadzenie wyrobów niezgodnego z wymaganiami, o której mowa w pkt 2 zaskarżonej decyzji, mając na uwadze wszystkie wskazane wyżej przestanki.

Należy podkreślić, że działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy). Profesjonalny charakter działalności gospodarczej oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż wprowadzone przez tego przedsiębiorcę na rynek produkty będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Z orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego wynika powinność obywateli co najmniej podstawowej orientacji w przepisach prawnych. Zakres wymaganej wiedzy jest zróżnicowany - nie ulega wątpliwości, że lepsza znajomość prawa jest oczekiwana od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie - powinna ona być zorientowana w przepisach prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (wyrok NSA OZ w Gdańsku z dnia 29 listopada 2000 r., sygn. akt I SA/Gd 1185/98). Innymi słowy podmiot prowadzący działalność gospodarczą powinien znać i przestrzegać przepisów prawa i dokładać należytej staranności, aby wprowadzane przez niego na rynek produkty były bezpieczne. Tym bardziej zasadne jest takie oczekiwanie od podmiotu, którego



przedmiotem działalności jest m.in. sprzedaż detaliczna gier i zabawek prowadzona od 2017 r, zaś wcześniej produkcja gier i zabawek od 2005 r.

Rozważając pierwsze ze wskazanych kryteriów Prezes UOKiK uznał za okoliczności obciążające fakt wprowadzenia wyrobu niezgodnego z wymaganiami ze względu na przekroczony poziom migracji boru w materiale zabawki, co może wpłynąć niekorzystnie na zdrowie użytkowników wyrobu. Strona postępowania wprowadziła do obrotu 36 sztuk opakowań zabawki po 20 sztuk w każdym opakowaniu, co daje łącznie 720 sztuk wyrobu i był to zakup jednorazowy. Od 31 lipca 2019 r. do sprzedaży udostępniono 25 sztuk opakowań czyli 500 sztuk zabawki 8 kontrahentom, natomiast pozostała ilość znajdowała się na stanie magazynowym. Choć zakup był jednorazowy, to jednak strona postępowania wprowadzała wyrób przez okres około roku. W efekcie doszło do naruszenia prawa w sposób istotny.

Za okoliczność obciążającą przy wymiarze kary należy uznać fakt, iż w związku z naruszeniem w przeszłości obowiązków tego samego rodzaju wobec przedsiębiorcy prowadzone były postępowania administracyjne dotyczące wprowadzonych do obrotu zabawek. Decyzjami DNR-2/299/2017, DNR-2/292/2018 i DNR-2/65/2019 Prezes UOKiK odstępował od wymierzenia kar z uwagi na terminowe przedłożenie wymaganych dowodów potwierdzających wykonanie wydanych w toku postępowań postanowień. Zaś decyzją DNR-2/226/2019 Prezes UOKiK nałożył na stronę postępowania karę pieniężną za wprowadzenie do obrotu wyrobów, niezgodnych z wymaganiami rozporządzenia i niedopełnienie obowiązku w zakresie zapewnienia dołączenia do wyrobu, sporządzonych w jasnej, zrozumiałej i czytelnej formie, w języku polskim informacji dotyczących bezpieczeństwa użytkownika.

W związku z powyższym zasadnym jest oczekiwanie od strony postępowania świadomości jakie powinna dopełnić obowiązki związane z wprowadzaniem do obrotu wyrobów, a także konsekwencji prawnych za ich niedopełnienie. W szczególności strona postępowania powinna być świadoma zakazu wprowadzania do obrotu wyrobów niespełniających wymagań określonych w przepisach prawa, jak również skutków niepodjęcia określonych działań we wskazanym terminie.

Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego ukarania strony postępowania za to samo zachowanie za przestępstwo, przestępstwo skarbowe, wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, w związku z czym przesłanka ta nie ma zastosowania w niniejszej sprawie, tak więc nie wpływa ani na korzyść strony postępowania, ani nie stanowi okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Oceniając kolejną, czwartą przesłankę, Prezes UOKiK stwierdził, że okoliczności sprawy wskazują, iż przedsiębiorca wprowadzając wyroby do obrotu nie działał z należytą starannością. Przede wszystkim należy podkreślić, co zostało już wcześniej wskazane, że wprowadzenie wyrobów do obrotu pomimo, iż nie spełniały one wymagań, było decyzją



związaną z działalnością gospodarczą strony postępowania. Przedsiębiorca podejmując takie działanie był niezależny w swej decyzji od wpływów podmiotów zewnętrznych. Przedsiębiorca nie wskazywał, by stwierdzone niezgodności były wynikiem działania osób trzecich. W ocenie Prezesa UOKiK strona postępowania poprzez swoje działanie przyczyniła się w istotnym zakresie do naruszenia przepisów ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Przechodząc do kolejnej przesłanki, Prezes UOKiK negatywnie ocenia zachowanie strony postępowania, ponieważ co prawda do dnia wydania zaskarżonej decyzji strona postępowania przekazała kompletny materiał dowodowy, jednakże w terminie określonym w postanowieniu z dnia 16 marca 2020 r., który upływał dopiero w dniu 21 lipca 2020 r. strona nie przedstawiła żadnych dowodów podjętych działań. Tak więc strona postępowania działania podejmowała opieszale, a jednocześnie w trakcie postępowania pierwszoinstancyjnego nie informowała o napotkaniu jakichkolwiek utrudnień w podjęciu działań, czy uzyskaniu stosownych dowodów.

Przy określeniu wysokości kary pieniężnej organ nadzoru rynku wziął pod uwagę także określoną w przesłance 6 wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży wyrobu. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanego wyrobu - 25 opakowań wyrobu (z uwzględnieniem zwrotów 4 pojedynczych sztuk) oraz ceny sprzedaży wyrobu, która wg. oświadczenia stron postępowania wynosiła 21,36 zł. Zatem korzyść majątkowa ze sprzedaży wyrobu wyniosła 529,73 zł.

Przedostatnia z przesłanek nie ma zastosowania do strony postępowania, ponieważ dotyczy osób fizycznych, a strona postępowania jest osobą prawną.

Jeśli zaś chodzi o ostatnią przesłankę, to dokonując ponownej jej oceny organ podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji, iż okolicznością obciążającą jest nie podjęcie przez stronę postępowania współpracy w wyznaczonym przez Prezesa UOKiK postanowieniem z 16 marca 2020 r. 50-dniowym terminie. Należy podkreślić, że strona postępowania miała niewielu odbiorców, a Prezes wyznaczył jej termin aż 50-dniowy mając na uwadze panującą w kraju sytuację wywołaną przez COVID-19 i możliwość pojawienia się nieprzewidywanych okoliczności, co jednak nie miało miejsca w niniejszej sprawie, ponieważ strona o takich okolicznościach nie informowała organu nadzoru rynku.

Reasumując, kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno - wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma zatem na celu zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie. Po ponownym rozpatrzeniu sprawy, biorąc pod uwagę rozważone powyżej przesłanki wymiaru kary określone w art. 97 ust. 3 ustawy o systemach



oceny zgodności i nadzoru rynku, zarówno łagodzące jak i obciążające oraz przedstawione dowody dotyczące kondycji finansowej strony postępowania wynikającej z obecnej sytuacji ekonomicznej spowodowanej przez COVID-19, Prezes UOKiK uznał nałożoną zaskarżoną decyzją karę pieniężną za zbyt dotkliwą dla strony. Mając powyższe na uwadze Prezes UOKiK za zasadne uznał zmniejszenie nałożonej na stronę postępowania kary pieniężnej i wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej w kwocie 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu zabawki zabawki GLUT SLIME Item No: 986B kod EAN 5907616604026, niezgodnej z wymaganiami określonymi w § 5 ust. 1 oraz w pkt 3.1.1 i pkt 3.11 załącznika nr 1 do rozporządzenia.

W opinii Prezesa UOKiK powyższa kara jest adekwatna w świetle przesłanek wymiaru kary oraz dokonanej do nich subsumpcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie. W opinii Prezesa UOKiK, kara wymierzona w zmniejszonej wysokości jest wystarczająca i skłoni stronę postępowania do przestrzegania w przyszłości przepisów prawa, a w szczególności do zwiększenia w przyszłości nadzoru nad wprowadzanymi do obrotu wyrobami, a przypadku, gdyby mimo to do obrotu zostały wprowadzone wyroby niezgodne z wymaganiami - do skutecznego i sprawnego ich wycofania, a także do lepszej współpracy z organami nadzoru.

W związku z powyższym strona postępowania zobowiązana jest uiścić kwotę w wysokości 4 500 zł (słownie: cztery tysiące pięćset złotych) z tytułu kary pieniężnej na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O WARSZAWA Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, na podstawie art. 98 ust. 1 i 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku.

Ostatnią kwestią wymagającą rozważania jest poniesienie przez Prezesa UOKiK kosztów badań i nałożony na stronę postępowania obowiązek poniesienia tej opłaty.

Stosownie do art. 74 ust. 1 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań lub stwarza zagrożenie, opłaty związane z badaniami ponosi podmiot gospodarczy, który wprowadził wyrób do obrotu lub oddał go do użytku. Na podstawie art. 74 ust. 2 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku opłaty ustala organ nadzoru rynku, który poniósł koszty badań. Zgodnie zaś z art. 74 ust. 3 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku, opłaty ustala się na podstawie uzasadnionych kosztów poniesionych w związku z badaniami wyrobu. Przepis art. 74 ust. 4 ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku określa, że opłaty stanowią dochód budżetu państwa.

Badania laboratoryjne wyrobu wykazały, że nie spełnia on przewidzianych prawem wymagań.



Koszt badań wyrobu, które poniósł Prezes UOKiK, wyniósł 373 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt trzy złote), co wynika z kosztorysu nr 198/2019 z dnia 28 listopada 2019 r., sporządzonego przez Laboratorium w Lublinie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Zatem skoro koszty badania poniósł Prezes UOKiK, zaś wyniki badań wykazały, że wyrób nie spełnia prawem przewidzianych wymagań, to zasadnie na stronę postępowania obowiązek poniesienia opłaty związanej z badaniami wyrobu.

Odnosząc się do podnoszonego przez stronę postępowania argumentu o utrudnieniach wynikających z pandemii COVID-19, Prezes UOKiK wyjaśnia, że wyznaczony postanowieniem z dnia 16 marca 2020 r. termin 50-dniowy na podjęcie wskazanych działań i przedstawienie dokumentów je potwierdzających obiektywnie był jak najbardziej adekwatny do nakazanych działań. Strona w trakcie trwania postępowania nie podnosiła niemożności dochowania tego terminu. W zakreślonym terminie strona postępowania nie przedstawiła żadnych dowodów podjętych działań, nawet takich które zależały tylko i wyłącznie od jej działalności, jak zamieszczenie ogłoszenia o stosownej treści na swojej stronie internetowej. Faktem jest, że postanowienie zostało wydane w momencie pandemii COVID-19, niemniej jednak zostało doręczone dopiero w dniu 1 czerwca 2020 r. Na marginesie można tylko wskazać, że ustawodawca zdając sobie sprawę z utrudnień wynikających z wprowadzonych ograniczeń w związku z pandemią COVID-19 wprowadził przepisy, które odpowiednio zawieszały bieg terminów lub powodowały, że terminy nie rozpoczynały swojego biegu w trakcie „lockdown” aż do czasu przywrócenia normalnego funkcjonowania Państwa i gospodarki. Zgodnie z art. 15zszs ust. 1 ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. poz. 374 z późn. zm.), w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii ogłoszonego z powodu COVID, począwszy od 31 marca 2020 r. bieg terminów procesowych i sądowych w postępowaniach sądowych, w tym sądownoadministracyjnych, a także w postępowaniach administracyjnych nie rozpoczyna się, a rozpoczęty ulega zawieszeniu na ten okres, jednocześnie jednak, czynności dokonane w tym okresie są skuteczne. Natomiast 16 maja 2020 r. weszła w życie ustawa z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2 (Dz. U. poz. 875) oraz, że art. 46 pkt 20 tej ustawy uchylił art. 15zszs ww. ustawy z dnia 2 marca 2020 r. oraz stosownie do treści art. 68 ust. 7 ustawy z dnia 14 maja 2020 r. o zmianie niektórych ustaw w zakresie działań ostonowych w związku z rozprzestrzenianiem się wirusa SARS-CoV-2, terminy, których bieg uległ zawieszeniu z dniem 31 marca 2020 r., biegnie dalej począwszy od dnia 24 maja 2020 r. Zatem ustawodawca w związku z przywracaniem normalnego funkcjonowania Państwa



zrezygnował z wcześniej wprowadzonych rozwiązań szczególnych. Ponadto już w dniu 1 czerwca 2020 r., a więc w dniu, w którym wyznaczony termin rozpoczął swój bieg, Państwo normalnie funkcjonowało i każda działalność gospodarcza była prowadzona, a w szczególności taka jak strony postępowania, co również świadczy o tym, że nie można mówić o niemożliwości bądź utrudnieniach w wykonaniu zobowiązania przez stronę postępowania w związku z pandemią COVID-19.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję tylko w zakresie utrzymania w mocy umorzenia postępowania w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r., poz. 2193 ze zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200,00 zł.

Zaś w przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia w zakresie utrzymanego w mocy obowiązku poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi i / lub nałożonej administracyjnej kary pieniężnej, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;



3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;

4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

*Tomasz Chróstny
Prezes
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
/podpisano elektronicznie/*